

Rainer Maria RILKE - Sonety Orfeovi: Část první. I.

Zde stoupal strom. Ó čiré přesažení!

Orfeus zpívá! V uchu pne se strom!

Vše zmlklo. Vyvstal přesto v zamlčení

sám nový úvod, pokynutí, zlom.

Vyběhla zvěř z volných jasných pasek,

ze svých hnízd a doupat v smrčinách;

A stalo se, že to nebyl strach

či úskok, když v sobě tak ztišila se,

ale naslouchání. Řev, říje hra

i křik se zdály malé v srdcích jejích.

Kde pro ně k přijetí byla sotva chýš,

z nejtemnějšího toužení vzniklá skrýš

se vstupem chvějícím se ve věřejích, -

tam jsi jim postavil ve sluchu chrám.